

Abstrakt

Tato práce se zabývá fenoménem systémů udílení občanství pro investory v Evropské unii. Jejím cílem je kriticky zhodnotit rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-181/23 *Komise proti Maltě*, jeho důsledky pro rozdělení kompetencí mezi EU a členské státy a vyvinout test souladu těchto systémů s právem EU, který by ochránil integritu unijního občanství a zároveň co nejvíce zachoval suverenitu členských států.

První kapitola popisuje systémy udílení občanství pro investory a jejich fungování názorně ukazuje na příkladu maltského systému, který byl předmětem rozsudku. Práce dále shrnuje argumentaci Soudního dvora a generálního advokáta. Třetí kapitola je rešerší již existující literatury reagující na toto rozhodnutí a popisuje hlavní témata diskuze. Čtvrtá kapitola tvoří teoretická východiska pro pátou kapitolu, která vyvíjí test souladu systémů udílení občanství pro investory s právem EU.

Test se sestává z následujících kroků: (i.) existence vztahu mezi žadatelem a členským státem, (ii.) loajální spolupráce členského státu a (iii.) členský stát neumožňuje systematické zneužití práv. Tyto kroky je třeba provést v tomto pořadí a pokud zkoumaný systém nesplní jakýkoli krok testu, další krok(y) testu není nutné provádět a systém je považován za nezákonný podle práva EU. Aby systém v testu neuspěl, jeho transakční charakter musí být natolik dominantní aby byl schopen zpochybnit vzájemnou důvěru mezi členskými státy.

Test je navržen tak, aby prohlásil za nezákonné pouze ty nejvíce nebezpečné systémy, které ohrožují dosažení prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Aby byly prohlášeny za nezákonné systémy udílení občanství pro investory obecně, členské státy by musely dosáhnout shody na změně Smluv (SEU a SFEU).

Klíčová slova: občanství EU, investiční migrace, základní hodnoty, loajální spolupráce

Název: Boj proti systémům udílení občanství pro investory v Evropské unii